

У СЕРЕДІ ПЕРШОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Час Шостий

Потім починаємо 6-й час. Прийдіть, поклонімся... і звичайні псалми. Каѳізма четверта. Далі тропар: Ти, що в шостий день же і годину... Богородичний: Через превеликі гріхи наші сміливости не маємо... (три доземні поклони). Далі:

Тропар пророцтва, гл. 4: Ти знаєш творіння Своє, Ти знаєш неміч нашу, Чоловіколюбче: ми згрішили, але не відступили від Тебе, Боже, і не піднесли руки наші до бога чужого, помилуй нас Твоєю благістю, Милосердний.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.
Амінь.

Тропар, той самий.

Д.: Будьмо уважні.

Священик, обернений до людей, благословляє:

Св.: Мир всім.

Вірні: І духові твоєму.

Д.: Премудрість! (Будьмо уважні!)

Прокімен, гл. 4: Славитиму Тебе, Господи, всім серцем моїм. (Пс. 9:1)

Стих: Буду веселитися й хвалитися Тобою. (Пс. 9:3)

Д.: Премудрість!

Читець серед церкви співає заголовок.

Читець: Пророцтва Ісаї читання.

Д.: Будьмо уважні.

Так говорить Господь: із Сіона вийде закон, і Слово Господнє – з Єрусалима. І буде Він судити народи, і викриє багато племен; і перекують мечі свої на орала, і списи свої – на серпи, і не підійме меча народ проти народу, і більше не навчатимуться воювати. О, доме Якова, прийдіть, і будемо ходити у світлі Господньому. Але Ти відкинув народ Твій, доме Якова, тому що вони багато перейняли зі Сходу: і чародій у них, як у филистимлян, і з синами чужинців вони у спілку-

ванні. І наповнилася земля їхня сріблом і золотом, і немає числа скарбам їхнім; і наповнилася земля їхня кіньми, і немає числа колісницям їхнім; і наповнилася земля їхня ідолами: вони поклоняються ділу рук своїх, тому, що створили пальці їхні. І поклонилася людина, і принизився муж, – і Ти не простиш їх. І нині увійди у скелю, і сховайся в землю від страху Господнього, і від слави величі Його. І упокориться гордість людська, і смириться людина, і піднесеться один Господь у день той.

Прокімен, гл. 6: Праведний Господь, і любить правду. На праведних дивиться лице Його. (Пс. 10:7)

Стих: На Гопода я надіюся, як же ви кажете душі моїй: “Відлітай на гору вашу, як птах”? (Пс. 10:1)

І весь інший чин часів, як і визначено, і відпуст.

На Вечірні

Коли літургія Ранішосвячених дарів, священник на кожному антифоні виголошує малу ектенію. На Господи, візвав я до Тебе... ставимо стихів 10. Від Виведи з темниці душу мою... на глас самогласний дня, повторюючи той самий. Далі мученичий на той самий глас, також з подібні з Тріоди: і 3 - з Мінеї, повторюючи один. Самогласний дня.

Глас 8: Постячись, браття, тілесно, постімось і духовно: розірвімо всякі узи неправди, розбиймо окупи пристрастей і похотей, всяку неправедність роздерімо; даймо голодним хліб, а вбогих і безпритульних приведімо в дома, щоб прийняти від Христа Бога велику милість. (двічі)

Також мученичий: Як достойно прославимо чесноти? Яку похвалу принесемо святим? Бо вони голови свої схилили перед мечем заради Тебе, що схилив небеса і зійшов; вони пролили кров свою

заради Тебе, що смирив Себе і вигляд раба прийняв; вони смирились аж до смерті, наслідуючи Твою убогість, їхніми молитвами, з великої милости Твоєї, Боже, помилуй нас.

Також преподобного Йосифа, гл. 2 (Ш: Іѣкѡ Іѡвнѣ): Боговидці апостоли, вас послав Ісус по всьому світу як світлосяйне проміння, як воістину духовне Сонце, і світлом вашої божественної проповіді відігнав спокуси пільми, і просвітив тих, що перебували у непроглядній темряві невідання. Тому благайте Його, щоб Він послав і нам просвітлення і велику милість.

Інший того ж самого, Подібний: Ілля чеснотами зійшов на колісницю Божественну, постом просвітився і піднісся на висоту небесну; Його наслідуй, душе моя, і стримуйся від усякої злоби, і заздрості, і лихослов'я і спокуси земної оманливої, щоб уникла ти лютого страждання, вічної геєни, взиваючи до Христа: Господи, слава Тобі.

Інший преподобного Федора, глас 5: Апостоли божественні, теплі молитвеники за світлі православних заступники, ви безбоязно стоїте перед Христом Богом нашим, моліться за нас, благаємо вас, всечесні, щоб благий час посту ми провели в радості і прийняли благодать Єдиносущної Тройці; великі проповідники славні, моліться за душі наші.

І Мінеї 4:

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.
Амінь.

Богородичний:

І буває вхід з кадильницею, без Євангелія (коли ж має читатися Євангеліє, тоді і з Євангелієм). Світло тихе...

Прокімен, гл. 5: Ти, Господи, захорониш нас * і збережеш * від роду цього * і повік. (Пс. 11:8)

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного. (Пс. 11:1)

Читець: З книги Буття читання

І сказав Бог: нехай родить земля живу душу за родом її, тварин і плазунів, і звірів земних за родом їхнім. І стало так. І створив Бог звірів

земних за родом їх, і худобу за родом її; і всіх плазунів земних за родом їх: і побачив Бог, що добре воно. І сказав Бог: створімо людину за образом Нашим і за подобою Нашою, і нехай вона володіє рибами морськими, і птахами небесними, і звірами, і худобою, і всією землею, і всіма плазунами по землі. І створив Бог людину за образом Своїм, за образом Божим створив її: чоловіка і жінку, створив їх. І благословив їх Бог, і сказав їм Бог: плодіться й розмножуйтесь, і наповнюйте землю, і володійте нею, владарюйте над рибами морськими, і над звірами, і над птахами небесними, і над усією худобою, і над усією землею, і над усіма плазунами, що на землі. І сказав Бог: ось Я дав вам усяку траву, що сіє насіння, яка є по всій землі, і всяке дерево, яке має в собі плід, що дає насіння; – це буде вам на поживу; а всім звірам земним, і всім птахам небесним, і всякому плазуну на землі, що має душу живу, дав Я всяку траву зелену на поживу. І стало так. І побачив Бог усе, що Він створив, і що дуже добре воно. І був вечір, і був ранок, – день шостий. Так були створені небо й земля, і все воїнство їх. І звершив Бог до сьомого дня діла Свої, які він робив, і спочив у день сьомий від усіх діл Своїх, які чинив. І благословив Бог день сьомий, і освятив його, бо того дня спочив від усіх діл Своїх, які Бог чинив і створював. (1:24-2:3)

Прокімен, гл. 6: Зглянься * і вислухай мене, о Господи, * мій Боже; * Господи, мій Боже. (Пс. 12:4)

Стих: Доки, о Господи, зовсім забуватимеш мене? Доки ховатимеш лице Твоє від мене? (Пс. 12:1-2)

І після цього диякон виголошує: Повеліте. Священик, узявши кадильницю і свічник із свічкою, стоїть перед святою трапезою, дивлячись на схід і знаменуючи хрестом, промовляє: Премудрість, прості. Потім, повернувшись на захід до народу, промовляє: Світло Христове просвіщає всіх.

Читець: З книги Приповідок читання

Гину мій, якщо ти приймеш слова мої і збережеш у собі заповіді мої, так що вухо твоє буде уважним до мудрости, і прихилиш серце твоє до розсудливости; якщо будеш закликати знання і взивати до розуму; якщо будеш шукати його, як срібло, і розшукувати його, як

скарб, то зрозумієш страх Господній і знайдеш пізнання в Бозі. Бо Господь дає мудрість; з уст Його – знання й розум. Він зберігає для праведних спасіння; Він – щит для тих, хто живе непорочно. Він охороняє путі правди й оберігає стежки праведних Своїх. Тоді ти зрозумієш правду і правосуддя, і прямоту, і всяку добру дорогу. Коли ввійде мудрість у серце твоє, і знання буде приємним душі твоїй, тоді розсудливість буде оберігати тебе, розум буде охороняти тебе, щоб врятувати тебе від путі лихої, від людини, яка говорить неправду, від тих, хто залишає шляхи прямі, щоб ходити дорогами темряви; від тих, які радіють, чинячи зло, захоплюються злим розбещенням, у яких дороги куриві, і які блукають на стежках своїх; щоб спасти тебе від дружини іншого, від чужої, яка говорить м'які слова свої, яка залишила керівника юности своєї і забула завіт Бога свого. Дім її веде до смерті, і стежки її – до мертвих; ніхто із тих, хто входить до неї, не повертається і не стає на путь життя. Тому ходи дорогою добрих і тримайся стежок праведників, тому що непорочні будуть жити на землі і смиренні будуть перебувати на ній, а беззаконники будуть знищені з землі, і віроломні будуть викоріненні з неї. (2:1-22)

І після читання паремій, священник говорить: Мир тобі, читець відповідає І духові твоєму. І диякон: Премудрість. Читець: Нехай направиться молитва моя... Тоді обидва кліроси (праворуч і ліворуч) і присутній народ моляться на колінах. Після співу читець перший клірос співає також: Нехай направиться молитва моя... І читець, і друга частина кліросу, і народ стоять на колінах, аж поки проспівують. Також читець співає 1-й стих: Господи, візвав я до Тебе... І після цього другий клірос співає: Нехай направиться молитва моя... Тоді читець, і перший клірос, і народ тієї частини, стають на коліна. Також читець співає другий стих: Положи, Господи, охорону вустам моїм... І перший клірос знову співає: Нехай направиться молитва моя... І читець, і другий клірос, і народ знову схиляються на коліна. І знову читець співає третій стих: Не наклони серця мого... І другий клірос співає: Нехай направиться молитва моя... І схиляють коліна читець, і перший клірос, і народ. І знову читець співає: Нехай направиться молитва моя, як кадило перед Тобою. І тоді обидва кліроси, і народ, що стоїть у церкві, припадають на коліна і стоять, поки читець співає, і, вставши, доспівують на кліросі: Підношення рук моїх, жертва вечірня. Після цього чинимо три доземні поклони.

Якщо ж свято Знайдення чесної глави чи святих 40 мучеників, тоді після закінчення – Нехай направиться молитва моя... Одразу ж після того, як Царські врата відкрито, співаємо прокїмен, Апостол, Алілуя, Євангеліє і все інше за звичаєм. Коли ж без свя-

та, після Нехай буде... диякон виголошує ектенію, а священник – належні молитви. Ми ж чинимо три поклони. І далі продовжується літургія Ранішосвячених дарів, за встановленим порядком у Служебнику.

Належить знати: Коли виносяться Святі дари, після Нині сили небесні... чинимо три доземні поклони.

Нехай буде відомо: коли переносяться Божественні Таїни, усі люди і співці, вклонившись додола, чинять поклоніння Христу Богу, Який у таїнах, оскільки вони освячені раніше.

Кононарх: Споживіте і збагніте, що благий Господь. Аलिудя (тричі). Після ж відкриття Царських врат диякон виголошує: Приступіте... Ми ж – поклін один. І спів-аємо: Благословлю Господа на всякий час. Алиудя. Після виголосу священника Завжди, нині і повсякчас... клірос: Амінь Благодаримо Тебе, Христе Боже наш... Алиудя (тричі). Після заамвонної молитви: Будь ім'я Господнє... І три поклони. Благословлю Господа на всякий час... (Пс. 33). І звершений відпуст.

Цей чин служби буває протягом усього Великого посту, коли є літургія Передше-освячених дарів. А коли нема цієї літургії, на вечірні співаються стихири, на 6: подібні у Тріоді і в Мінеї. Слава: і нині. Богородичний, за гласом Мінеї. На стиховні в Тріоді самогласний дня двічі і мученичий, що є на Господи, візвав я... Слава: і нині. Богородичний того самого гласу. І звичайне закінчення. На трапезі їмо сухі страви, п'ємо сік з медом. У четвер того ж тижня трапези не буває, а постимося аж до п'ятниці: тоді їмо на трапезі.

